

Edgard Farasyn

Παλαιόν ἐχθροπωλεῖον

εἰς πάντα τῆς τέχνης τὰ μεγάλα ἔργα αἱ ἀρεταὶ αὐτῶν εἶνε τοσοῦτον λεπτιῆς φύσεως, ὥστε δυσχερέστατα εἰσὶ καταληπταὶ εἰς ἄλλον ἢ εἰς τοὺς ἐργάτας αὐτῶν, οἵτινες μόνον κατανοοῦσι τὰς λεπτὰς ἐκεῖνας γραμμὰς, δι' ὧν τὰ ἔργα αὐτῶν ἀποφεύγουν τὴν κοινοτοπίαν. Αἱ ἀκριβεῖς ἀναλογίαι, αἱ λεπταὶ καμπύλαι καὶ κλίσεις, ὁ χειρισμὸς τοῦ χρωστικτοῦ ἢ τῆς σμίλης ὁ ἰδιάζων τῇ τεχνικῇ αὐτῶν μεθόδω, ἀποτελοῦσι μέρος τῆς «συλλήψεως» ἣ δὲ σύλληψις εἶνε μέρος τοῦ ἀτόμου τοῦ τεχνίτου. Τῆς τέχνης τὰ ἔργα τρία πρωτίστως διεγείρουσιν ἐνδιαφέρον, καλλιτεχνικόν, ἱστορικόν καὶ ἀρχαιολογικόν. Τὰ καλὰ ἔργα προκαλοῦν πάντα ταῦτα τὰ ἐνδιαφέροντα, ἐνῶν τὰ κακὰ προκαλοῦσι πάντοτε δύο. Οὕτω δὲν δύναται τις νὰ καταστρέψῃ ἔργον τι τέχνης. Εὐθὺς ὥς ἡ σφύρα ἢ ἡ σμίλη νεωτέρου τεχνίτου ἤγγισεν οἷον δῆποτε κιονόκρανον Ἑλληνικόν, Ρωμαϊκόν, Βυζαντινόν, Γοτθικόν, ἢ Τυδορικόν, τὸ πνεῦμα τοῦ καλλιτέχρου ἐθανατώθη. Τὸ αὐτὸ ῥητέον καὶ περὶ εἰκόνων καὶ ἀγαλμάτων.

Ἄδικον βεβαίως ἔχουσιν οἱ τῶν ἀρχαιολογούντων ποιοῦμενοι τὸν συλλογισμόν ὅτι «ἐπειδὴ

τοῦτο οὕτως εἶνε κατεσκευασμένον, ἄρα ἐκεῖνο πρέπει νὰ ἦτο οὕτως». Ἀλλ' ὁ καλλιτέχνης ἐντελῶς παρεπλάνησε τὸν ἀρχαιολογούντα, δότι ἵνα δώσῃ ἀκριβῶς νέαν ὥθησιν εἰς τὴν τέχνην, νέαν τροπὴν εἰς τὴν πρωτοτυπίαν καὶ πνοὴν ζωῆς εἰς νεκρὸν προηγούμενον, προσέτιμησε τοῦ φυσικῶς ἀναμενομένου τὸ ἀπρόσδοκον. Οὕτως, ὁ ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως ἀρχαιολόγος θέλει καταπλαγῇ ἐκ τῆς ἀνομοιότητος τοῦ πρωτοτύπου πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ διατυπωθέν.

Ρίτμονδ

Ἄγγλος ζωγράφος

Ἐχετε πάντοτε εἰς τὸ θυλάκιον σας ἓν σημειωματάριον καὶ σχεδιάζετε μὲ ὀλίγας ταχείας γραμμὰς τὰ ἀντικείμενα ἅτινα σὰς ἐμποιοῦν ἐντύπωσιν, ἐὰν δὲν ἔχετε καιρὸν νὰ τὰς ἀπεικονίσῃτε ἐντελῶς. Ἀλλ' ἐὰν ἐκλέξητε τὸ σχέδιον αὐτὸ διὰ νὰ κάμῃτε πλέον ἐμπηροισιατωμένην εἰκόνα, ἐγκολπωθῇτε τὸ πρότυπον μετ' ἔρωτος, ἐσωπτηρῇτε ἐν αὐτῷ, ἀνσπαραγάγετε τὸ καθ' ὅλας τὰς ἀπόψεις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐνοικίσῃ ἐν τῇ